

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **F.K. i D.M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 20 lipca 2026 r.

wniosku obrońcy skazanego F.K. o wyłączenie sprawy tego skazanego do odrębnego postępowania

na podstawie art. 34 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosku obrońcy o wyłączenie sprawy
skazanego F.K. do odrębnego postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wywiedziony przez obrońcę skazanego F.K. wniosek o wyłączenie sprawy tego skazanego do odrębnego postępowania nie był zasadny.

Z treści art. 34 § 2 k.p.k. wynika, że sprawy sprawców przestępstw, pomocników, podżegaczy oraz innych osób, których przestępstwo pozostaje w ścisłym związku z przestępstwem sprawcy, jeżeli postępowanie przeciwko nim toczyło się jednocześnie – powinny być połączone we wspólnym postępowaniu. Norma ta przy tym znajduje odpowiednie zastosowanie także w postępowaniu kasacyjnym. Choć zawarty w tym przepisie zwrot „powinny być połączone” prowadzi do wniosku, że nakaz łącznego rozpoznawania spraw osób wskazanych

w § 1 tego przepisu nie ma charakteru bezwzględnego, co tym samym oznacza swobodę decyzji sądu w omawianym przedmiocie, to podkreśla się jednak, że ostateczną decyzję w przedmiocie wspólnego rozpoznania spraw musi poprzedzać analiza wszystkich znaczących okoliczności, nie tylko związanych z istnieniem więzi pomiędzy sprawcami, ale także tych, które uwarunkowane są innymi równie ważkimi względami jak ułatwienie poznania prawdy, uproszczenie i przyspieszenie postępowania, względów ekonomii procesowej, a zatem ale powinny je też stanowić takie zaistniałe w danej sprawie sytuacje (faktyczne, czy prawne), które wręcz implikują konieczność wspólnego lub odrębnego rozpoznania spraw takich osób. Mogą bowiem zaistnieć tego rodzaju okoliczności, które nie tylko utrudniają, ale wręcz uniemożliwiają łączne rozpoznanie spraw (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z 23 maja 2019 r., III KK 94/2018). Z tego wynika, że wydanie postanowienia w trybie art. 34 § 2 k.p.k. musi być poprzedzone rozważeniem, czy takie rozwiązanie będzie korzystne z punktu widzenia prawdy materialnej oraz podstawowych gwarancji procesowych. Zarazem podkreślić należy, iż w postępowaniu kasacyjnym nakaz łącznego rozpoznania spraw wynikający z art. 34 § 2 k.p.k. wynika ze względów racjonalności. W przedmiotowej sprawie łączne rozpoznanie kasacji dotyczących obu skazanych pozwoli Sądowi Najwyższemu na dokonanie tych czynności w ramach jednej rozprawy, a jednocześnie w przypadku ewentualnego orzeczenia kasatoryjnego zapadłego w tym nadzwyczajnym postępowaniu zabezpieczy prawidłowy tok postępowania odwoławczego, które również przeprowadzone powinno zostać łącznie. Sąd Najwyższy dostrzega z urzędu okoliczność przedłużającego się rozpoznania kasacji dotyczących obu skazanych z uwagi na aktywność procesową obrony jednego z nich, jednak na chwilę obecną nie jest to jednak jeszcze okolicznością na tyle ważką by uzasadniało rozdzielenie postępowań kasacyjnych, tym bardziej że obecnie w sprawie nie ma wniosków procesowych wymagających rozpoznania, a sprawa oczekuje na wyznaczenie składu i terminu.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]

